

**SV**

**SV**

**SV**



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 13.7.2009  
KOM(2009) 362 slutlig

2009/0099 (COD)

Förslag till

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**

**om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager och omvärdepapperisering samt samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik**

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

## MOTIVERING

### 1. BAKGRUND

Ett nytt ramverk för kapitalkrav, som byggde på det reviderade internationella ramverket Basel II, antogs i juni 2006, det s.k. kapitalkravsdirektivet bestående av direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) och direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning).

Det är allmänt erkänt att det krävs ytterligare ändringar av lagstiftningen för att åtgärda svagheter i ramverket om lagstadgat kapital och i riskhanteringen i sådana finansiella institut som bidrog till turbulensen på de finansiella marknaderna. Som en del av sin reaktion på finanskrisen gav kommissionen i november 2008 i uppdrag till en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande att föreslå rekommendationer för en reform av den finansiella tillsynen och regleringen inom EU. Gruppens trettioen rekommendationer<sup>1</sup> utgör en heltäckande uppsättning förslag till översyn av reglering och tillsyn. När det gäller ersättningsmodellerna rekommenderas i Larosièrerapporten att ersättningsincitamenten tydligare knyts till aktieägarnas intressen och till den långsiktiga lönsamheten genom att man låter dem bygga på principen att en bonus ska återspegla en faktisk prestation och inte vara garanterad samt att bedömningen av rätt till bonus bör omfatta en flerårig period under vilken bonusutbetalningarna fördelas<sup>2</sup>.

Med utgångspunkt i gruppens rekommendationer lade kommissionen i sitt meddelande till Europeiska rådet den 4 mars 2009<sup>3</sup> *Främja återhämtning i Europa* fram ett ambitiöst program för reformer på området för finansiella tjänster. Detta förslag ansluter sig till de många övriga åtgärder som kommissionen redan har vidtagit för ett genomföra detta program.

I meddelandet angavs att kommissionen skulle lägga fram ett förslag till översyn av kapitalkravsdirektivet som skulle

- innehålla bestämmelser för att stärka kapitalkraven för tillgångar som banker innehar i handelslagret för kortfristig återförsäljning,
- uppgradera kapitalkraven för komplexa värdepapperiseringar, beträffande såväl handelslager som övrig verksamhet, och
- ge tillsynsmyndigheterna befogenhet att ålägga finansiella institut ekonomiska sanktioner, om deras ersättningspolitik bedöms ge upphov till oacceptabla risker.

G20-gruppens ledare enades också om liknande mål vid sitt möte i London den 2 april 2009. I gruppens deklaration om stärkandet av det finansiella systemet<sup>4</sup> aviseras en överenskommelse om att, när väl en återhämtning säkerställts, vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten och kvantiteten på kapitalet inom banksystemet och dess internationella konvertibilitet samt för att bekräfta och genomföra Forum för finansiell stabilitets principer om löner och ersättningar och stödja hållbara ersättningssystem<sup>5</sup>.

---

<sup>1</sup> [http://ec.europa.eu/internal\\_market/finances/docs/de\\_larosiere\\_report\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf)

<sup>2</sup> Rekommendation 11.

<sup>3</sup> [http://ec.europa.eu/commission\\_barroso/president/pdf/press\\_20090304\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf)

<sup>4</sup> [http://www.g20.org/Documents/Fin\\_Deps\\_Fin\\_Reg\\_Annex\\_020409\\_-\\_1615\\_final.pdf](http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf)

<sup>5</sup> De europeiska stats- och regeringscheferna uttryckte sitt stöd för dessa åtgärder vid Europeiska rådets möte den 19 och 20 mars 2009.

Samma dag offentliggjorde Forum för finansiell stabilitet (nedan *FSF*) en rapport om hantering av konjunkturförstärkande effekter inom det finansiella systemet och om sunda ersättningssystem inom finansbranschen<sup>6</sup> i syfte att anpassa incitamenten för anställda till företagens långsiktiga lönsamhet.

FSF:s rapport om konjunkturförstärkande effekter innehåller rekommendationer för att minska dessa effekter inom följande tre områden: ramverket för kapitalkrav på banker, bankernas avsättningar för låneförluster samt hävstångseffekter och värdering. Baselkommittén för banktillsyn har utfärdat rekommendationer i syfte att minska risken för att ramverket för lagstadgade kapitalkrav kan komma att driva på spridningen av chocker mellan den finansiella och den reala ekonomin. De innehåller bland annat förslag om att minska utnyttjande av cykliska Value-at-Risk-baserade kapitalskattningar och öka risktäckningen för omvärdepapperiserade instrument och för fallissemangsrisker och risken för ändrad kreditvärdighet ("kreditmigrationsrisken") för ej värdepapperiserade kreditprodukter. Till stöd för FSF:s och G20:s rekommendationer utarbetar Baselkommittén mer detaljerade ändringar av de nu gällande bestämmelserna enligt den tidsplan som angetts av G20.

I FSF:s principer för sunda ersättningssystem uppmanas till effektiv styrning av ersättningar och till användande av ersättningar som är anpassade till alla slag av risker, överensstämmer med resultaten i riskhänseende och tar hänsyn till riskernas tidshorisonter. Även tillsyn i syfte att effektivisera genomförandet i företagen rekommenderas.

Kommissionen tog sitt första steg för att hantera problem som har sina rötter i inadekvata ersättningsstrukturer när den, den 30 april 2009, antog sina rekommendationer om ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag<sup>7</sup> och om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn<sup>8</sup>. I meddelandet i anslutning till rekommendationerna angavs att kapitalkravsdirektivet skulle ändras så att bankernas och värdepappersföretagens ersättningssystem blev föremål för stabilitetstillsyn.

Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) har också tagit fram principer om ersättningssystem som offentliggjordes den 20 april 2009. Principerna täcker ett område som omfattar ersättningssystem för hela organisationer och är inriktade på centrala aspekter som avstämning mellan företagets och de enskilda medarbetarnas mål, styrning med avseende på tillsyn och beslutsfattande, resultatmätning och ersättningsformer.

Detta förslag är avsett att förverkliga de åtaganden som formuleras i kommissionens meddelande av den 4 mars i överensstämmelse med de internationella mål som överenskommit på hög nivå mellan G20-gruppens ledare.

Det ska slutligen nämnas att kommissionen, i enlighet med åtagandena i dess meddelande av den 4 mars, i oktober 2009 kommer att föreslå ytterligare ändringar av kapitalkravsdirektivet avseende behandlingen av likviditetsrisker och alltför stort utnyttjande av hävstångseffekter, införande av bestämmelser om dynamiska kapitalavsättningar samt upphävande av valmöjligheter och handlingsutrymmer för enskilda medlemsstater i syfte att närma sig en "gemensam regelbok".

---

<sup>6</sup> [http://www.fsforum.org/publications/r\\_0904a.pdf](http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf)

<sup>7</sup> Kommissionens rekommendation om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag

<sup>8</sup> Kommissionens rekommendation om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn (K(2009) 3159/2).

## 2. OFFENTLIGT SAMRÅD

Ett öppet samråd på Internet om de framlagda ändringsförslagen beträffande bestämmelserna om handelslager och värdepapperisering genomfördes under tiden 25 mars – 29 april 2009. Arton svar inkom.

De stödde i huvudsak målen för kommissionens ändringsförslag. I några svar uttrycktes farhågor för att behandlingen av omvärdepapperiseringar inte var tillräckligt riktad. Grunden för dessa farhågor var dock antagandet att kommissionen syftade till vad som i praktiken skulle innebära ett generellt förbud genom ett krav på att avföra *alla* omvärdepapperiseringar från kapitalbasen. Detta var dock inte kommissionens avsikt, vilket har klargjorts genom ändringar som ger uttryck för en mer differentierad metod.

Ett separat offentligt samråd om ett förslag till bestämmelser om ersättningssystem genomfördes från den 29 april till den 6 maj 2009 på GD MARKT:s webbplats. Tjugotre svar inkom från finansiella institut och branschföreträdare, medlemsstater och tillsynsmyndigheter.

I en majoritet av svaren uttrycktes stöd för principen att ersättningssystemen inom banksektorn bör vara förenliga med en sund och effektiv riskhantering och omfattas av tillsynsbedömning enligt kapitalkravsdirektivet.

I några framfördes synpunkten att ersättningsprinciper och –system är särskilt anpassade till de enskilda institutens struktur och affärsmodeller och att principerna i kapitalkravsdirektivet därför inte borde leda till alltför specifikt utformade krav. Kommissionens åsikt är att skrivningarna ger nödvändig flexibilitet genom sina krav på att företagen ska följa principerna på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek, interna organisation och art samt till deras verksamhetens omfattning och grad av komplexitet. I andra svar uttrycktes även farhågor för att det skulle kunna påverka bankernas och värdepappersföretagens befintliga kollektivavtal med anställda i ej företagsledande positioner att dessas ersättningar gjordes till föremål för tillsynsbedömning.

## 3. KONSEKVENSANALYS

Totalt har fjorton olika policyalternativ utvärderats. I följande sammanfattning beskrivs det valda alternativet och dess förväntade konsekvenser.

### Handelslagret

I fråga om kapitalkraven för bankernas handelslager kommer följande riktade ändringar, som avstämts mot Baselkommitténs avsikter, att införas:

- En ytterligare kapitalbuffert baserad på ett stressscenario för Value-at-Risk utöver ordinarie VaR-modell. Denna ändring väntas leda till i stort sett fördubblade kapitalkrav för handelslagret.
- En utvidgning av det befintliga kravet för fallissemangsrisk avseende handelslagret för att täcka förluster som kan uppstå utan att emittenten fallerar, t.ex. till följd av sänkta kreditbetyg, för att ta hänsyn till att de nyligen inträffade förlusterna i handeln med skuldpositioner oftast inte hängde samman med något faktiskt fallissemang för emittenterna. Effekten av denna ändring kommer att vara beroende av sammansättningen av bankportföljerna efter krisen.
- Fastställande av kravet för värdepapperiseringspositioner i handelslagret utifrån de befintliga enkla riskvikterna i den övriga verksamheten. Även i detta fall kommer effekten av ändringen att vara beroende av sammansättningen av bankportföljerna efter krisen.

Generellt sett söker bankerna upprätthålla kapitalnivåer som ligger i linje med internationellt utvecklade riktvärden, vilket kan leda till högre nivåer på kapitalet än vad som följer av minimikapitalkraven. Man kan därför inte genom en enkel räkneoperation skatta hur mycket extra kapital bankerna skulle vara tvungna att uppbåda för att följa de föreslagna ändringarna. Ett ökat minimikapitalkrav kan delvis komma att absorberas av befintligt buffertkapital. Så till exempel var den totala solvensgraden för de större finansiella instituten i euroområdet vid slutet av första halvåret 2008 i genomsnitt 11,4 %, vilket skulle innebära en genomsnittlig kapitalbuffert (utöver minimikapitalkravet) på 3,4 % i riskvägda tillgångar.

### **Omvärdepapperiseringar**

I linje med Baselkommitténs modell skulle omvärdepapperiseringspositioner omfattas av högre kapitalkrav än andra värdepapperiseringspositioner för att ta hänsyn till de större riskerna för oväntade försämringar av positionernas kvalitet.

För särskilt komplexa omvärdepapperiseringar förstärks genom förslagen både kraven på noggrann granskning ("due diligence") och tillsynsförfarandet för att genomdriva dem. För investeringar i särskilt komplexa omvärdepapperiseringar kommer bankerna att vara skyldiga att styrka för sin tillsynsmyndighet att nödvändiga krav på noggrann granskning har iakttagits. Om detta inte är möjligt för dem kommer transaktionerna att dras av generellt från kapitalbasen. I fall då överensstämelsen med kraven på noggrann granskning befinns ha varit otillfredsställande skulle instituten förhindras från att göra ytterligare placeringar i sådana instrument.

Dessa åtgärders konsekvenser för den framtida kredittillgången – vars finansiering delvis underlättas genom emissioner av omvärdepapperiseringar, t.ex. vissa CDO-instrument ("collateralized debt obligations") – bör bedömas mot bakgrund av nivån på emissionerna av sådana instrument på marknaderna efter krisen. Det har visats att de totala emissionerna av CDO-instrument i EU sjönk från 88,7 miljarder euro 2007 till 47,9 miljarder euro 2008. Denna minskning skulle ha blivit ännu kraftigare om Europeiska centralbanken och Bank of England inte hade accepterat värdepapperisering som säkerhet: under 2008 behöll bankerna 95 % av alla emitterade värdepapperiseringar för repoaffärer, och primärmarknaden var i praktiken stängd på grund av placerarnas väsentligt minskade aptit på sådana instrument. Denna utveckling får varje eventuell ytterligare effekt på emissionerna av CDO-instrument att framstå som begränsad. Åtgärden kan dock komma att hämma återhämtningen på sekundärmarknaden för de berörda instrumenten.

### **Information om värdepapperiseringsrisker**

Informationskraven skulle i enlighet med internationellt överenskomna standarder ökas på flera områden, t.ex. när det gäller värdepapperiseringsexponeringar i handelslagret och medverkan av företag utanför balansräkningen.

Genom dessa ändringar kommer investerarna att få en bättre uppfattning av bankernas riskprofiler, och genom den ökade överblickbarheten kommer bankernas riskhantering att kunna bli effektivare. De ytterligare administrativa kraven på bankerna inom EU beräknas leda till ökade kostnader på 1,3 miljarder euro per år, vilket till större delen väntas bäras av större institut med mer avancerade metoder för riskhantering.

### **Tillsynsbedömning av ersättningssystemen**

De föreslagna ändringarna kommer att leda till att kreditinstitut och värdepappersföretag kommer att bli skyldiga att ha ersättningssystem som är förenliga med en effektiv riskhantering. Principerna för detta kommer att anges i kapitalkravsdirektivet, men de

kommer att ansluta sig nära till dem som anges i kommissionens rekommendation K(2009) 3159 av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn.

Genom att de relevanta principerna i rekommendationen görs tvingande kommer graden av överensstämmelse att öka inom kreditinstitut och värdepappersföretag.

Förslaget ger företagen nödvändig flexibilitet att tillämpa den nya skyldigheten och principerna på hög nivå på ett sätt som är anpassat till deras storlek och interna organisation samt till deras verksamheters art, omfattning och komplexitet. Därigenom bör företagens kostnader för att följa lagstiftningen, både i omställningsskedet och därefter i den löpande verksamheten, kunna minimeras, och en sådan lösning har därför föredragits framför alternativet att kräva strikt och enhetligt iakttagande i alla företag oberoende av storlek av principerna i kommissionens rekommendation K(2009) 3159 av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn.

## **BUDGETKONSEKVENSER**

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

### **4. RÄTTSLIGA ASPEKTER**

Eftersom ändringar måste införas i ett befintligt direktiv är ett ändringsdirektiv det lämpligaste instrumentet. Det bör ha samma rättsliga grund som det direktiv det ändrar. Därför bygger förslaget på artikel 47.2 i EG-fördraget som är rättslig grund för harmonisering av bestämmelser om upptagande och utövande av förvärvsverksamhet, däribland inom kreditinstitut.

Målen för den föreslagna åtgärden kan inte i tillräcklig omfattning uppnås av medlemsstaterna, och den kan därför, i överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i EG-fördraget, uppnås bättre på gemenskapsnivå. Dess bestämmelser sträcker sig inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen.

Endast en gemenskapsrättsakt kan säkerställa att kreditinstitut med verksamhet i mer än en medlemsstat omfattas av samma krav på stabilitetstillsyn, i detta fall genom att det redan harmoniserade ramverket för kapitalkrav på kreditinstitut och värdepappersföretaget utvidgas till att även omfatta skärpta kapitalkrav på poster i handelslagret och tillfredsställande krav på förhandsgranskning samt nya uttryckliga bestämmelser och lämpliga tillsynsordningar och sanktioner avseende ersättningsformer.

### **5. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET**

#### **5.1. Kapitalkrav för omvärdepapperisering**

(Artikel 1.1 och 1.9 samt punkt 3 i bilaga I)

Omvärdepapperiseringar är värdepapperiseringar i vilka värdepapperiseringar ingår som underliggande instrument, normalt i syfte att ompaketera värdepapperiseringar med medelstor risk i nya värdepapper. Kreditvärderingsinstitut och marknadsaktörer har generellt betraktat dem som förenade med låg kreditrisk. På grund av deras komplexitet och känslighet för korrelerade förluster är de dock förenade med högre risk än vanliga värdepapperiseringar. Förslaget innehåller därför en uppsättning kapitalkrav som är högre än för normala värdepapperiseringspositioner inom samma ratingkategori.

I förslaget anges vidare ett skärpt tillsynsförfarande för särskilt komplexa omvärdepapperiseringar. För vissa omvärdepapperiseringar där instrumenten är av så hög komplexitetsgrad att man kan hysa tvivel om att en bank normalt ska kunna få fullständigt grepp om arten av och riskerna med de underliggande exponeringarna är den stickprovsbaserade tillsynsbedömning som ska göras av värdepapperiseringar och omvärdepapperiseringar av normal komplexitet inte tillräckligt omfattande. I förslaget krävs därför att man för varje enskild placering som en bank gör i ett sådant instrument ska kontrollera att de tillämpliga normerna för noggrann förhandsgranskning ("due diligence") har följts. CEBS kommer att samordna tillsynsrutinerna genom en överenskommelse om vilka slag av omvärdepapperiseringar som är "av hög komplexitetsgrad", så att tillsynsorganen för varje enskilt fall kan kontrollera institutens kompetens för att utföra en tillfredsställande förhandskontroll av sådana instrument. Om en bank i exceptionella fall inte kan styrka för sin tillsynsmyndighet att den har uppfyllt kravet på noggrann förhandskontroll av en omvärdepapperisering av hög komplexitetsgrad ska en riskvikt på 1 250 % tillämpas på positionen i omvärdepapperiseringen i fråga. Denna behandling av kapitalet ska tillämpas på nya omvärdepapperiseringar som emitteras efter den 31 december 2010. På vid den tidpunkten befintliga omvärdepapperiseringspositioner ska den endast tillämpas efter den 31 december 2014 om nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätter tidigare efter det datumet. Riskvikten 1 250 % får därför inte tillämpas på bankernas före den 31 december 2010 befintliga omvärdepapperiseringspositioner (om inte dessa positioners underliggande exponeringar ändras efter utgången av år 2014).

## **5.2. Tekniska ändringar**

(Artikel 1.5 och punkt 4 i bilaga II, artikel 1.7, artikel 2.2 och 2.3 samt punkt 2 i bilaga I och punkt 2 i bilaga II)

Under 2006 inrättade kommissionen och CEBS en grupp för införlivandet av kapitalkravsdirektivet (CRDTG – Capital Requirements Directive Transposition Group) för att underlätta enlighet i genomförandet och tillämpningen av kapitalkravsdirektivet inom hela EU. Enligt CRDTG behöver vissa tekniska bestämmelser i direktivet specificeras ytterligare. Det gäller till exempel kapitalkraven för avvecklingsrisk, där det kommer att förtydligas i direktivet att kraven även gäller för poster utanför handelslagret.

## **5.3. Informationskrav**

(Artikel 1.11 och punkt 4 i bilaga I)

De nu gällande informationskraven enligt kapitalkravsdirektivet beträffande institutens exponeringar för värdepapperiseringar kommer att förstärkas genom förslaget. Bland annat kommer informationskraven i framtiden inte bara att omfatta risker som är förenade med värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret utan också risker inom handelslagret.

## **5.4. Kapitalkrav för marknadsrisk vid värdepapperiseringar**

(Artikel 1.4, 1.6 och 1.8, artikel 2.1 och punkt 1 i bilaga II)

Kapitalkraven för värdepapperiseringar i handelslagret beräknas för närvarande som om instrumenten vore normala skuldpositioner. Detta skiljer sig från behandlingen av poster i den övriga verksamheten, för vilka det finns en separat, mer differentierad och riskkänslig uppsättning kapitalkrav. I detta förslag avses kapitalkraven för handelslagret baseras på kraven för likvärdiga värdepapper i den övriga verksamheten.

## **5.5. Interna modeller som grund för kapitalkrav för marknadsrisk**

( punkt 3 i bilaga II)



För närvarande får instituten beräkna sina kapitalkrav för marknadsrisker i handelslagret enligt egna modeller för skattning av de potentiella förlusterna till följd av kommande ogynnsam utveckling på marknaden. Under 2007–2008 visade det sig tydligt att de interna modellerna systematiskt underskattade de potentiella förlusterna i stressituationer. Detta ledde till att kapitalkraven blev otillräckliga och till konjunkturbetingad volatilitet hos bankernas kapital under försämrade marknadsförhållanden. Med hänsyn till detta syftar detta direktiv till att i flera avseenden skärpa kapitalkrav som grundas på interna modeller.

- Ett krav kommer att införas på separat skattning av potentiella förluster under utdragna perioder med ogynnsamma marknadsförhållanden. Därigenom ökas modellernas förmåga att stå emot stressituationer, och deras potentiella konjunkturförstärkande aspekter reduceras.
- Institutet kommer att vara skyldiga att skatta inte bara risken för förluster till följd av fallissemang för skuldpositioner i handelslagret utan också för potentiella förluster till följd av att kreditkvalitet försämras, även då detta inte leder ända till fallissemang.
- För att ta hänsyn till tvivel om de interna modellernas förmåga att ge tillfredsställande uttryck för värdepapperiseringspositionernas speciella riskprofil kommer det att krävas att instituten tar ställning till ett separat standardiserat kapitalkrav för de risker som är förenade med värdepapperiseringspositionerna i handelslagret.

## **5.6 Ersättningspolitik**

(Artikel 1.2 och 1.3 samt punkterna 1 och 4 iii i bilaga I)

Det nu gällande ramverket för tillsynen inom EU innehåller inte något krav på tillsyn över finansiella instituts ersättningspolitik. Tillsynsmyndigheterna har därför i allmänhet inte inriktat sig på att bedöma ersättningspolitikens konsekvenser i fråga om risker och effektiv riskhantering.

Den föreslagna ändringen i detta avseende av kapitalkravsdirektivet har följande syften:

- Att införa tvingande krav för kreditinstitut och värdepappersföretag på att utforma sin ersättningspolitik och sina ersättningsrutiner på ett sätt som är förenligt med och främjar en sund och effektiv riskhantering och följer sunda ersättningsprinciper som fastställts på hög nivå.
- Att göra ersättningspolitiken till föremål för tillsynsbedömning enligt kapitalkravsdirektivet så att tillsynsorganen kan ålägga företag att vidta åtgärder för att korrigera eventuella påvisade problem.
- Att säkerställa att tillsynsorganen också kan föreskriva sanktioner (ekonomiska eller ej och inbegripet böter) mot företag som inte uppfyller denna skyldighet.

Det föreslagna kravet kommer att vara tillämpligt på kreditinstitut och, i enlighet med artikel 34 i direktiv 2006/49/EG, på värdepappersföretag som är auktoriserade och föremål för tillsyn enligt direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument.

Den föreslagna skyldigheten ska endast gälla ersättning till personal som i sitt arbete utför uppgifter som i väsentlig utsträckning påverkar bankens eller värdepappersföretagets riskprofil. Därigenom inriktas uppmärksamheten på ersättningspolitiken för personer som är behöriga att fatta beslut som kan påverka nivån på de risker som institutet utsätter sig för.

De föreslagna principerna på hög nivå om sund ersättningspolitik är inte avsedda att innehålla föreskrifter om ersättningsens form och belopp, utan institutet kommer fortsatt att ansvara för utformning och tillämpning av sin specifika ersättningspolitik. Företagen ges flexibilitet att

tillämpa principerna på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad. Det finns skillnader mellan olika kreditinstitut och värdepappersföretag i fråga om verksamheternas inriktning och omfattning och de risknivåer som tolereras, och ersättningsstrukturerna och tillämpningen av principerna kommer därför att variera med hänsyn till detta.

Stabilitetstillsynen inom tillsynsbedömningen avses inriktas på frågan om huruvida ersättningspolitik och -praxis är förenliga med en sund riskhantering med hänsyn till arten av respektive företags affärsverksamhet. För att skapa konsekvens i tillsynsbedömningarna och hjälpa företagen att tillämpa principerna krävs i förslaget att CEBS ska se till att det finns riktlinjer om sund ersättningspolitik.

Om ett tillsynsorgan påvisar problem ska det kunna kräva att kreditinstitutet eller värdepappersföretaget vidtar kvalitativa eller kvantitativa åtgärder för att hantera dessa. Dessa åtgärder kan omfatta ("kvalitativa") krav på företaget att korrigera situationen genom att ändra sin ersättningsstruktur för att minska de inneboende riskerna och – i tillämpliga fall – ("kvantitativa") krav på företaget att disponera över ytterligare avsättningar mot risker.

De behöriga myndigheterna måste dessutom ha befogenhet enligt kapitalkravsdirektivet att ålägga sanktioner för bristande uppfyllelse av något av de krav som följer av det (däribland det föreslagna kravet avseende ersättningspolitiken). Denna befogenhet att föreskriva sanktioner är åtskild från befogenheten att kräva att företag ska vidta kvalitativa eller kvantitativa åtgärder. Den föreslagna ändringen av artikel 54 i kapitalkravsdirektivet är avsedd att säkerställa att tillsynsorganen kan utnyttja såväl ekonomiska som icke-ekonomiska sanktioner och att dessa är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Den föreslagna ändringen av kapitalkravsdirektivet kompletterar kommissionens rekommendation om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn. De närmare utformade principerna i kommissionens rekommendation kommer tillsammans med CEBS riktlinjer att vara relevanta när det gäller bedömningen av överensstämmelse med den skyldighet som fastställs genom kapitalkravsdirektivet. De bör ge ytterligare vägledning om hur denna skyldighet kan uppfyllas och ett ramverk för tillsynsorganen vid bedömningen av företagens ersättningspolitik.

## **5.7 Allmänt förtydligande av tillsynsbedömningen enligt artikel 136.2**

Det föreslagna nya stycket i artikel 136.2 är avsett att klargöra att de behöriga myndigheterna vid sin tillsynsbedömning ska beakta både de kvantitativa och de kvalitativa aspekterna av kreditinstitutens bedömning av det interna kapitalet enligt artikel 123 och deras styrformer, metoder, mekanismer och strategier enligt artikel 22. Detta klargörande avser tillsynsprocessen i dess helhet och är inte begränsat till bedömningen av det nya kravet om ersättningspolitik och -rutiner. Syftet är att underlätta ytterligare konvergens mellan tillsynsmetoderna inom EU.

Förslag till

## EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

### om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager och omvärdepapperisering samt samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT  
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande<sup>9</sup>,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget<sup>10</sup>, och

av följande skäl:

- (1) Överdrivet och oförsiktigt risktagande inom banksektorn har lett till fallissemang i enskilda finansiella institut och till problem som påverkar hela det finansiella systemet i medlemsstaterna och även globalt. Orsakerna till detta risktagande är många och komplexa, men det råder enighet bland tillsynsmyndigheter och reglerande organ, däribland G20-gruppen och Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) att olämpliga ersättningsstrukturer i vissa finansiella institut har varit en bidragande faktor. En ersättningspolitik som ger incitament till att risker som går utöver den allmänna risknivå som institutet tolererar kan underminera en sund och effektiv riskhantering och ytterligare förvärra en överdriven tendens till risktagande.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut<sup>11</sup> ska kreditinstitut ha styrformer, strategier, metoder och mekanismer för att hantera de risker de är exponerade för. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut<sup>12</sup> ska detta krav tillämpas på värdepappersföretag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG<sup>13</sup>. Genom direktiv 2006/48/EG föreskrivs att de behöriga myndigheterna ska granska dessa styrformer,

---

<sup>9</sup> EUT C [...], [...], s. [...].

<sup>10</sup> EUT C [...], [...], s. [...].

<sup>11</sup> EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

<sup>12</sup> EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

<sup>13</sup> EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

strategier, metoder och mekanismer och avgöra om kapitalbasen i kreditinstitut och värdepappersföretag säkerställer en sund hantering och täckning av de risker för vilka varje granskat kreditinstitut eller värdepappersföretag är, eller kan komma att bli, exponerat. För bankgrupper ska denna tillsyn vara gruppbaserad och omfatta finansiella holdingföretag och underställda finansiella institut inom alla jurisdiktioner.

- (3) För att åtgärda de negativa effekter som otillfredsställande utformade ersättningsstrukturer kan ge när det gäller sundheten i riskhanteringen och kontrollen av enskilda personers risktagande bör kraven i direktiv 2006/48/EG kompletteras med en uttrycklig skyldighet för kreditinstitut och värdepappersföretag att upprätta och vidmakthålla en ersättningspolitik och -praxis som är förenlig med en effektiv riskhantering när det gäller sådana personalkategorier som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på företagets riskprofil.
- (4) Överdrivet och oförsiktigt risktagande kan underminera de finansiella institutens finansiella sundhet och banksystemets stabilitet, och det är därför viktigt att den nya skyldigheten i fråga om ersättningspolitik och -praxis genomförs konsekvent. Det är därför lämpligt att närmare ange centrala principer för sund ersättning som säkerställer att ersättningsstrukturen inte främjar överdrivet risktagande från enskilda personers sida och att den står i samklang med varje instituts riskbenägenhet, värderingar och långsiktiga intressen. För att säkerställa att utformningen av ersättningspolitiken är integrerad med det finansiella institutets riskhantering bör ledningsorganet (som utövar tillsynsfunktionen) i varje kreditinstitut eller värdepappersföretag upprätta allmänna principer för tillämpningen, och denna policy bör bli föremål för oberoende intern översyn minst en gång per år.
- (5) Ersättningspolicyn bör syfta till att koppla personalens individuella mål till respektive kreditinstituts eller värdepappersföretags långsiktiga intressen. Bedömningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen bör avse resultat på längre sikt med beaktande av de risker resultatet är förenat med. Resultatbedömningen bör göras i ett flerårigt perspektiv, omfattande exempelvis tre till fem år, för att säkerställa att bedömningen baseras på långsiktiga resultat och att den faktiska utbetalningen av de resultatbaserade delarna av ersättningen fördelas över företagets konjunkturcykel.
- (6) Även i kommissionens rekommendation av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn<sup>14</sup> anges principer för en sund ersättningspolitik vid fullgörandet av detta krav som är förenliga med och kompletterar principerna i detta direktiv.
- (7) Bestämmelserna om ersättning ska i tillämpliga fall inte påverka rättigheter som tillerkänts parter på arbetsmarknaden genom kollektivavtal.
- (8) För att bestämmelserna ska bli snabbt och effektivt genomförda bör de behöriga myndigheterna även ha befogenhet att föreskriva såväl ekonomiska eller icke-ekonomiska åtgärder som sanktioner vid bristande uppfyllelse av krav enligt direktiv 2006/48/EG, däribland även kravet att ha en ersättningspolitik som är förenlig med sund och effektiv riskhantering. Åtgärderna och sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (9) För att säkerställa effektiv tillsyn över riskerna med olämpliga ersättningsstrukturer bör ersättningspolitik och praxis som antas av kreditinstitut och värdepappersföretag

---

<sup>14</sup> K(2009) 3159

omfattas av tillsyn enligt direktiv 2006/48/EG. Därvid bör tillsynsorganen bedöma huruvida denna politik och dessa genomförandeformer kan antas främja överdrivet risktagande bland dem som berörs.

- (10) För att främja konsekvens i bedömningen av ersättningspolitik och praxis bör Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) se till att det finns riktlinjer för sund ersättningspolitik inom banksektorn. CEBS bör bistå vid utarbetandet av sådana riktlinjer i den utsträckning som de också ska tillämpas på personer som medverkar vid tillhandahållande av investeringstjänster och i kreditinstituts och värdepappersföretags investeringsverksamhet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument<sup>15</sup>.
- (11) Eftersom otillfredsställande utformade modeller för ersättningspolitik och –praxis i oacceptabel utsträckning kan öka nivån på de risker som kreditinstitut och värdepappersföretag är exponerade för, är det lämpligt att de behöriga myndigheterna, om problem avseende ersättningspolitiken identifieras vid tillsyn inom andra pelaren, ålägger berörda företag att genomföra kvalitativa eller kvantitativa åtgärder för att hantera dessa. De kvalitativa åtgärder som de behöriga myndigheterna kan föreskriva omfattar krav på kreditinstitut och värdepappersföretag att minska de inneboende riskerna i sina verksamheter, produkter eller system, däribland ersättningspolitiken, i den utsträckning som dessa är oförenliga med en sund riskhantering. Kvantitativa åtgärder omfattar krav på ytterligare avsättningar av kapital.
- (12) Kreditinstitut och värdepappersföretag bör, för att säkerställa att deras ersättningsstrukturer och de risker de är förenade med i tillfredsställande grad kan överblickas av marknaden, offentliggöra uppgifter om sin ersättningspolitik och -praxis för medarbetare som under sitt tjänsteutövande väsentligt kan påverka institutets riskprofil. Denna skyldighet bör dock inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter<sup>16</sup>.
- (13) Översynen av de risker som ett kreditinstitut kan vara exponerat för bör leda till effektiva tillsynsåtgärder. Det är därför nödvändigt att uppnå ytterligare konvergens i avsikt att ge stöd åt gemensamma beslut av tillsynsorgan och säkerställa jämlika konkurrensvillkor inom gemenskapen.
- (14) Det bör finnas en separat behandling av kapitalet vid värdepapperiseringar genom vilka andra värdepapperiseringar ompaketeras och som är förenade med högre risk än normala värdepapperiseringar. Denna behandling bör vara sådan att den klart motverkar investeringar i särskilt komplexa värdepapperiseringar som är förenade med ytterst hög risk.
- (15) Enligt direktiv 2006/48/EG ska banker som placerar i omvärdepapperiseringar genomföra noggrann förhandskontroll ("due diligence") även beträffande underliggande värdepapperiseringar och de exponeringar som inte är värdepapperiseringar och som ytterst är underliggande instrument för dessa underliggande värdepapperiseringar. Beroende på komplexitetsgraden hos skikten av värdepapperiseringsstrukturer samt på komplexitetsgraden och/eller den varierande sammansättningen hos de exponeringar som inte är värdepapperiseringar och är

---

<sup>15</sup> EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

<sup>16</sup> EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

yttersta underliggande instrument för omvärdepapperiseringarna kan det vara omöjligt och/eller oekonomiskt att genomföra en noggrann förhandskontroll. Så är särskilt fallet när de yttersta underliggande exponeringarna är till exempel skulder i samband med "leveraged buy-outs" eller projektfinansiering. I sådana fall bör instituten inte placera i dessa extremt komplexa omvärdepapperiseringar. Vid sin översyn av kravet på noggrann förhandsgranskning bör de behöriga myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt sådana extremt komplexa värdepapperiseringar och kräva att de i sin helhet dras av från kapitalet, såvida det inte på ett för dem tillfredsställande sätt övertygande har kunnat visas att institutet för varje enskilt fall av extremt komplex exponering för omvärdepapperisering har genomfört den noggranna förhandskontroll som krävs enligt direktiv 2006/48/EG, och detta även i fråga om de yttersta underliggande exponeringarna.

- (16) För att främja konvergens i tillsynspraxis när det gäller den noggranna förhandsgranskningen av extremt komplexa omvärdepapperiseringar bör CEBS utarbeta riktlinjer som bör innehålla en definition av eller kriterier för de slag av omvärdepapperiseringar som bör betraktas som "extremt komplexa" i detta sammanhang. Definitionen eller kriterierna bör anpassas till utvecklingen av praxis på marknaden.
- (17) Bestämmelserna om försiktig värdering i direktiv 2006/49/EG bör tillämpas på alla instrument som tas upp till verkligt värde, såväl inom handelslagret som i institutens övriga verksamhet. Det bör klargöras att i de fall då en försiktig värdering skulle leda till redovisning av ett lägre värde än vad som faktiskt bokförts bör skillnaden i absoluta tal dras från kapitalbasen.
- (18) För värdepapperiseringspositioner som enligt detta direktiv ska tilldelas riskvikten 1 250 % bör instituten kunna välja att antingen tillämpa ett kapitalkrav eller dra av dem från kapitalbasen, oberoende av om positionerna avser handelslagret eller övrig verksamhet.
- (19) Kapitalkrav för avvecklingsrisker bör även tillämpas på poster utanför handelslagret.
- (20) Originatorer eller medverkande institut bör inte kunna kringgå förbudet mot implicit stöd genom att utnyttja sina handelslager för sådant stöd.
- (21) Utan att det påverkar de offentliggörande som uttryckligen krävs genom detta direktiv ska syftet med informationskraven vara att ge marknadsaktörerna korrekt och fullständig information om de enskilda institutens riskprofiler. Det bör därför kunna krävas att instituten i detta syfte ska offentliggöra ytterligare information som inte uttryckligen angetts i detta direktiv.
- (22) För att säkerställa att direktiv 2006/48/EG genomförs på ett enhetligt sätt inom hela EU inrättade kommissionen och Europeiska banktillsynskommittén under år 2006 en arbetsgrupp ("Capital Requirements Directive Transposition Group", nedan kallad CRDTG) med uppdrag att diskutera och finna lösningar på frågor i samband med genomförandet av det direktivet. Enligt CRDTG behöver vissa tekniska bestämmelser i direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG specificeras ytterligare. Det är därför lämpligt att korrigera dessa bestämmelser.
- (23) Om det i en extern kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition tas hänsyn till effekten av ett kreditskydd som det investerande institutet självt tillhandahåller, bör institutet inte få utnyttja den lägre riskvikt som tilldelas med beaktande av detta skydd. Detta bör inte leda till att värdepapperiseringen dras av från kapitalet om det finns

andra sätt att fastställa en riskvikt som överensstämmer med den faktiska risk som är förenad med positionen utan att beakta creditskyddet.

- (24) När det gäller värdepapperisering bör de informationskrav som ställs på instituten skärpas betydligt. De bör särskilt även ta hänsyn till de risker som är förenade med värdepapperiseringspositioner i handelslagret.
  - (25) De specifika kraven för risker som är förenade med värdepapperiseringspositioner bör anpassas till de kapitalkrav som gäller för verksamheten utanför handelslagret, eftersom dessa leder till en mer differentierad och riskkänslig behandling av värdepapperiseringspositionerna.
  - (26) Med hänsyn till den låga kvaliteten på de nyligen registrerade resultaten bör normerna skärpas för interna modeller för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker. Modellernas risktäckning bör särskilt kompletteras i fråga om kreditrisker i handelslagret. Dessutom bör det i beräkningen av kapitalkraven även ingå en komponent som täcker stressituationer för att skärpa kapitalkraven med hänsyn till möjligheten av försämrade marknadsförhållanden och minska möjligheterna till konjunkturförstärkande effekter. Mot bakgrund av de särskilda svårigheter som nyligen framkommit när det gäller att behandla värdepapperiseringspositioner med metoder som bygger på interna modeller bör institutens möjligheter att utarbeta modeller för värdepapperiseringsrisker i handelsportföljen begränsas och ett standardiserat kapitalkrav bör gälla för dessa värdepapperiseringar om inte annat föreskrivs.
  - (27) Direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### *Artikel 1*

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 4 ska följande punkt 40a och 40b läggas till:

”40a *omvärdepapperisering*: värdepapperisering, i vilken en eller flera av de underliggande exponeringarna motsvarar definitionen av en värdepapperiseringsposition.

40b *omvärdepapperiseringsposition*: exponering för en omvärdepapperisering.”
- (2) Artikel 22 ska ändras på följande sätt:
  - (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter ska kräva att varje kreditinstitut har effektiva styrformer, som bl.a. omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som kreditinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning och ersättningspolitik och –praxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering.”
  - (b) Följande punkt ska införas som punkt 3:

”3. Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) ska se till att det finns riktlinjer om sund ersättningspolitik som följer de principer som anges i punkt 22 i bilaga V.

Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) ska samarbeta nära med CEBS för att se till att det finns riktlinjer om ersättningspolitik för kategorier av medarbetare som medverkar i tillhandahållandet av investeringstjänster och investeringsverksamhet enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument.”

(3) I artikel 54 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska se till att deras respektive behöriga myndigheter för tillämpningen av första stycket har befogenhet att föreskriva ekonomiska och icke-ekonomiska åtgärder och sanktioner. Dessa åtgärder och sanktioner ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.”

(4) Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

(a) I första stycket ska led r ersättas med följande:

”r) Beloppet för exponeringar genom värdepapperiseringspositioner som enligt del 4 i bilaga IX ges en riskvikt på 1 250 % och beloppet för exponeringar genom värdepapperiseringspositioner i handelslagret som skulle ges riskvikten 1 250 % inom ramen för samma kreditinstituts övriga verksamhet.

(b) Följande stycke ska läggas till:

Vid tillämpningen av punkt r ska beloppen för exponeringarna beräknas på det sätt som anges i del 4 i bilaga IX.”

(5) I artikel 64 ska följande punkt införas som punkt 5:

”5. Kreditinstitut ska tillämpa kraven i del B av bilaga VII till direktiv 2006/49/EG på samtliga sina tillgångar som är bokförda till verkligt värde, när de beräknar beloppet för kapitalbasen, och de får inte i beloppet för denna medräkna belopp som är nödvändiga för värdereglering enligt det direktivet.”

(6) Artikel 66.2 ska ersättas med följande:

”2. Summan av posterna i artikel 57 l–r ska till hälften dras ifrån summan av posterna i artikel 57 a–c minus posterna i punkterna i–k, och till hälften ifrån summan av posterna i artikel 57 d–h, efter det att de gränser som fastställs i punkt 1 i denna artikel tillämpats. Om hälften av summan av posterna i punkterna l–r överskrider summan av posterna i artikel 57 d–h ska det överskridande beloppet dras av från summan av posterna i punkterna a–c minus posterna i punkterna i–k i den artikeln.

Posterna i artikel 57 r ska inte dras ifrån om de vid tillämpningen av artikel 75 har tagits med vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt del 4 av bilaga IX eller av kapitalkrav enligt bilaga I till direktiv 2006/49/EG.”

(7) Artikel 75 c ska ersättas med följande:

”c) För valutarisk, avvecklingsrisk och råvarurisk i samband med all affärsverksamhet i institutet: kapitalkrav som bestäms i enlighet med artikel 18 i direktiv 2006/49/EG.”

(8) Artikel 101.1 ska ersättas med följande:



”1. Följande ska inte med avseende på minskning av potentiella eller faktiska förluster för investerare anses ha tillhandahållit stöd till en värdepapperisering utöver avtalsbestämmelserna för denna:

a) Ett kreditinstitut som är originator och som avseende en värdepapperisering har gjort något av följande:

i) Tillämpat artikel 95 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.

ii) Sål instrument från sitt handelslager till ett specialföretag för värdepapperisering (SSPE) så att följden av detta blivit att det inte längre innehar kapital för den specifika risk som är förenad med dessa instrument.

b) Ett medverkande kreditinstitut.”

(9) Följande artikel 122b ska införas efter artikel 122a:

*”Artikel 122b*

1. Trots de riskvikter för normala omvärdepapperiseringspositioner som anges i del 4 av bilaga IX ska de behöriga myndigheterna kräva att kreditinstitut tillämpar riskvikten 1250 % på positioner i extremt komplexa omvärdepapperiseringar, såvida de inte för varje berörd sådan omvärdepapperiseringsposition har styrkt för den behöriga myndigheten att de har uppfyllt kraven i artikel 122a.4–5.

2. Punkt 1 ska tillämpas på positioner i nya omvärdepapperiseringar som emitteras efter den 31 december 2010. När det gäller positioner i befintliga omvärdepapperiseringar ska punkt 1 från den 31 december 2014 tillämpas då nya underliggande exponeringar efter den dagen läggs till omvärdepapperiseringen eller ersätter tidigare exponeringar i denna.”

I artikel 136.2 ska följande stycke läggas till:

”Vid fastställandet av lämplig nivå på kapitalbasen under den samlade tillsynsbedömning som ska göras enligt artikel 124 ska de behöriga myndigheterna bedöma om något specifikt kapitalbaskrav utöver miniminivån är nödvändigt för att täcka risker som ett kreditinstitut kan vara exponerat för, med beaktande av följande:

a) Kvantitativa och kvalitativa aspekter av kreditinstitutets interna kapitalvärdering enligt artikel 123.

b) Kreditinstitutets styrformer, metoder och mekanismer enligt artikel 22.

c) Resultatet av den samlade tillsynsbedömning som genomförts enligt artikel 124.”

(10) Artikel 145.3 ska ersättas med följande:

”3. Kreditinstituten skall anta en formell policy för uppfyllandet av upplysningskraven i punkterna 1–2 och ha utarbetade riktlinjer för bedömningen av huruvida deras information är tillfredsställande, även i fråga om kontroll och frekvens. Kreditinstituten ska även ha riktlinjer för bedömningen av om de upplysningar de meddelar ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av deras riskprofiler.

Om upplysningarna inte ger en sådan heltäckande bild ska de offentliggöra den

ytterligare information som är nödvändig utöver vad som krävs i punkt 1. De ska dock endast vara skyldiga att offentliggöra väsentliga upplysningar som inte utgör företagshemligheter eller konfidentiell information enligt de tekniska kriterierna i del 1 av bilaga XII.”

- (11) Bilagorna ska ändras enligt bilaga I till det här direktivet.

#### *Artikel 2*

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 3.1 första stycket skall följande läggas till som led t:
- ”t) *värdepapperiseringsposition* och *omvärdepapperiseringsposition*: värdepapperiseringsposition och omvärdepapperiseringsposition enligt definitionerna i direktiv 2006/48/EG.”
- (2) I artikel 17.1 ska första meningen ersättas med följande:
- ”Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt bilaga II till detta direktiv i enlighet med artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG, ska följande gälla för den beräkning som avses i punkt 36 i del 1 av bilaga VII i direktiv 2006/48/EG:”
- (3) I artikel 18.1 ska led a ersättas med följande:
- ”a) För verksamhet som hänför sig till handelslagret, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med de metoder och alternativ som anges i artikel 28–32 och bilagorna I, II och VI och tillämpliga delar av bilaga V, och för övrig verksamhet punkterna 1–4 i bilaga II.”
- (4) Bilagorna ska ändras enligt bilaga II till det här direktivet.

#### *Artikel 3*

##### *Införlivande*

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2010. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och detta direktiv.
- När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

#### *Artikel 4*

##### *Ikraftträdande*

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 5*

*Adressater*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På Europaparlamentets vägnar*  
*Ordförande*

*På rådets vägnar*  
*Ordförande*

## BILAGA I

Bilagorna V, VI, IX och XII till direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I bilaga V ska följande avsnitt 11 läggas till:

### ”11. ERSÄTTNINGSPOLITIK

22. Vid fastställandet och genomförandet av sin ersättningspolitik ska kreditinstituten, för de medarbetarkategorier som i tjänsten utför verksamhet som väsentligt berör institutens riskprofil, iakttä följande principer på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation samt deras verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad:

- a) Ersättningspolitiken ska vara förenlig med och främja en sund och effektiv riskhantering, och den ska inte ge incitament till risktagande som går utöver kreditinstitutets tolererade risknivå.
- b) Ersättningspolitiken ska överensstämma med kreditinstitutets affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen.
- c) Ledningsorganet (som utövar tillsynsfunktionen) i kreditinstitutet ska upprätta allmänna principer för ersättningspolitiken och ansvara för tillämpningen av dessa.
- d) Genomförandet av ersättningspolitiken ska minst en gång per år bli föremål för en oberoende intern granskning på central nivå beträffande dess överensstämmelse med de riktlinjer och metoder för ersättningen som fastställts av ledningsorganet (tillsynsfunktionen).
- e) Om ersättningen är resultatbaserad, ska dess totalbelopp baseras på en kombination av en resultatbedömning av individen och den berörda affärsenheten och kreditinstitutets totala resultat.
- f) Kombinationen av konstanter och variabler för beräkningen av den totala ersättningen ska vara lämpligt avvägd: konstanterna ska stå för en tillräckligt stor del av den totala ersättningen för att en fullt flexibel bonuspolitik, som också kan leda till att ingen bonus betalas ut, kan genomföras.
- g) Betalningar vid förtida avslutande av ett avtal ska stå i relation till prestationerna under tidsperioden och beräknas så att de inte premierar misslyckanden.
- h) I den metod för resultatbedömning som används för att beräkna bonus eller bonuspooler ska det ingå en korrigeringsmekanism för löpande och framtida risker och hänsyn ska tas till kostnaden för det kapital och den likviditet som krävs.
- i) Utbetalningen av större delen av en betydande bonus ska skjutas upp under lämplig tid och kopplas till företagets fortsatta resultat.

(2) Del 1 av bilaga VI ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Utan att det påverkar punkterna 9–11 skall exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter ges samma riskvikt som exponeringar mot institut, om inte annat följer av punkt 11a. Denna behandling

ska vara oberoende av utnyttjandet av möjligheten i artikel 80.3. Förmånsbehandling av kortfristiga exponeringar enligt punkterna 31, 32 och 37 ska inte tillämpas.

(b) Följande punkt 11a ska införas:

”11a. Utan att det påverkar punkterna 9–11 ska exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter som är denominerade och finansierade i dessas egen valuta ges riskvikten 20 %.”

(3) Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska läggas till som punkt 1.c i del 3:

”c) Kreditbedömningen får inte, vare sig helt eller delvis, baseras på ej förbetalt stöd från kreditinstitutet självt.”

(b) Del 4 ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 5 ska följande mening läggas till:

”Om på grund av kravet i punkt 1 c i del 3 ingen kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut kan användas för en position i ett tillgångsbaserat certifikat, får kreditinstitutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för certifikatet om detta ingår i ett tillgångsbaserat certifikatprogram och tillsammans med likviditetsfaciliteten bildar överlappande positioner.”

ii) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om inte annat följer av punkt 8 ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en kreditvärderad värdepapperiserings- eller omvärdepapperiseringsposition beräknas genom att exponeringsvärdet i enlighet med följande tabell 1 ges den riskvikt som åsatts det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98.”

iii) Tabell 1 ska ersättas med följande:

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	(endast för ej kortfristiga kreditvärderingar)	Alla övriga kreditkvalitetssteg
Positioner i värdepapperisering.	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Positioner i omvärdepapperisering.	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

iv) Tabell 2 ska utgå.

v) Punkt 46 ska ersättas med följande:

”46. Enligt externratingmetoden skall det riskvägda exponeringsbeloppet för en kreditvärderad värdepapperiserings- eller omvärdepapperiseringsposition beräknas genom att man på exponeringsvärdet i enlighet med följande tabell 4 tillämpar den riskvikt som åsatts det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98, multiplicerat med 1,06.”

vi) Tabell 4 ska ersättas med följande:

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg		Positioner i värdepapperisering.			Positioner i omvärdepapperisering.	
Ej kortfristiga kreditvärderingar	Kortfristiga kreditvärderingar	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
alla övriga samt ej kreditvärderade		1 250 %				

vii) Punkt 47 ska ersättas med följande:

”47. Vikttalen i kolumn C i tabell 4 ska tillämpas om värdepapperiseringspositionen inte är en omvärdepapperiseringsposition och det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar är lägre än sex. För övriga värdepapperiseringspositioner som inte är omvärdepapperiseringspositioner ska vikttalen i kolumn B tillämpas, utom i de fall då positionen ingår

i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch. I dessa senare fall ska vikttalen i kolumn A tillämpas. För omvärdepapperiseringspositioner ska vikttalen i kolumn E tillämpas, utom i de fall då omvärdepapperiseringspositionen ingår i omvärdepapperiseringens bäst rangordnade tranch och ingen av de underliggande exponeringarna i sig ursprungligen var omvärdepapperiseringspositioner. I dessa senare fall ska vikttalen i kolumn D tillämpas. Vid fastställandet av om en tranch är den bäst rangordnade är det inte nödvändigt att beakta belopp som ska betalas enligt ränte- eller valutaderivatavtal eller avgifter och andra liknande betalningar.”

viii) Punkt 48 ska utgå.

ix) Punkt 49 ska ersättas med följande:

”49. Vid beräkning av det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar ska flera exponeringar mot en gäldenär behandlas som en exponering. Det effektiva antalet exponeringar beräknas enligt följande:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD<sub>i</sub> motsvarar summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar mot den i:te gäldenären. Om den andel i portföljen som är förenad den största exponeringen, C1, är känd får kreditinstitutet beräkna N som 1/C1.”

x) Punkt 50 ska utgå.

xi) Punkt 52 ska ersättas med följande:

”52. Om inte annat föreskrivs i punkterna 58–59 skall riskvikten för en värdepapperiseringsposition enligt den formelbaserade metoden vara den riskvikt som ska tillämpas enligt punkt 53. Riskvikten får dock inte vara lägre än 20 % för omvärdepapperiseringspositioner och 7 % för alla övriga värdepapperiseringspositioner.”

xii) I punkt 53 ska sjätte stycket ersättas med följande:

”N är det effektiva antalet exponeringar, beräknat enligt punkt 49. Om det är fråga om omvärdepapperiseringar ska kreditinstitutet beakta antalet värdepapperiserade exponeringar i den aktuella gruppen och inte antalet underliggande exponeringar i de ursprungliga grupper från vilka de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna härrör.”

(12) (4) Del 2 av bilaga XII ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. De kreditinstitut som beräknar kapitalkrav enligt artikel 75 b–c ska lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa bestämmelser. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalkravet för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

10. Följande information ska lämnas av alla kreditinstitut som beräknar sina kapitalkrav enligt bilaga V till direktiv 2006/49/EG:

a) För varje underportfölj

- i) den använda modellens särdrag,
  - ii) för det tillkommande riskkapitalkravet, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av intern modell samt en beskrivning av den metod kreditinstitutet använder för att fastställa likviditetshorisoner, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,
  - iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen, och
  - iv) en beskrivning av de metoder som använts för att göra utfallstester och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är riktiga och konsekventa.
- b) Den behöriga myndighetens acceptansspann.
  - c) En beskrivning av i vilken omfattning och med vilka metoder kraven i del B i bilaga VII till direktiv 2006/49/EG uppfylls.
  - d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:
    - i) De dagliga Value-at-Risk-värdena för rapporteringsperioden och för periodens sista dag.
    - ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden för rapporteringsperioden och för periodens sista dag.
    - iii) Ytterligare riskkapitalkrav under rapporteringsperioden och per sista datum i perioden.
  - e) Kapitalbelopp för ökad risk, tillsammans med vägda genomsnitt av likviditetshorisonerna för varje underportfölj.
  - f) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid slutet av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapporteringsperioden.”-{}-

b) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 94–101 eller kapitalkrav enligt punkt 16a i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ska lämna följande upplysningar, i tillämpliga fall med uppdelning på handelslager och övrig verksamhet:

- a) En beskrivning av kreditinstitutets syften med värdepapperiseringsverksamheten.
- b) Arten av andra risker, däribland, likviditetsrisk, som är förenade med de värdepapperiserade tillgångarna.
- c) Slag av risker avseende de underliggande värdepapperiseringspositionernas rangordning och de underliggande tillgångarna för dessa värdepapperiseringspositioner som kreditinstitutet tagit på sig och behållit genom omvärdepapperiseringsverksamhet.
- d) Kreditinstitutets roller i värdepapperiseringsprocessen.



- e) Uppgift om i vilken utsträckning kreditinstitutet är engagerat inom varje område.
- f) En beskrivning av vilka processer som upprättats för att övervaka förändringar av värdepapperiseringspositionernas kredit- och marknadsrisk, inbegripet uppgift om hur de underliggande tillgångarnas rörelser påverkar värdepapperiseringspositionerna och en beskrivning av det sätt på vilket dessa processer skiljer sig vid omvärdepapperiserings-exponeringar.
- g) En beskrivning av kreditinstitutets policy i fråga om användning av risksäkring och ej förbetalt skydd för att reducera risker som är förenade med innehållna värdepapperiserings- och omvärdepapperiserings-exponeringar, inbegripet identitetsuppgifter för risksäkringsmotparter av betydelse per relevant slag av riskexponering.
- h) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som kreditinstitutet tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet de slag av värdepapperiseringsexponeringar på vilka varje metod tillämpas.
- i) De slag av specialföretag för värdepapperisering som kreditinstitutet i egenskap av medverkande institut anlitar för värdepapperisering av tredje parter exponeringar, med uppgift om huruvida och i så fall i vilken form och utsträckning kreditinstitutet är exponerat för dessa specialföretag, såväl inom som utanför balansräkningen.
- j) En sammanfattning av kreditinstitutets principer för redovisning av värdepapperiseringsverksamhet, som ska innefatta följande:
  - i) Huruvida transaktionerna behandlas som försäljning eller finansiering.
  - ii) Redovisning av försäljningsvinster.
  - iii) Metoder och centrala antaganden och indata för värderingen av värdepapperiseringspositioner.
  - iv) Behandlingen av syntetisk värdepapperisering om detta inte täcks av några andra redovisningsriktlinjer.
  - v) Hur tillgångar redovisas i avvaktan på värdepapperisering och huruvida de redovisas i kreditinstitutets handelslager eller inom ramen för dess övriga verksamhet.
  - vi) Policy för införande av skulder i balansräkningen avseende arrangemang som kan leda till krav på kreditinstitutet att lämna ekonomiskt stöd till värdepapperiserade tillgångar.
- k) Namnen på de valbara ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.
- l) I tillämpliga fall, en beskrivning av internmetoden enligt del 4 i bilaga IX med beskrivning av den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och externa värderingar, användning av internmetoden för annat än beräkning av kapitalkrav, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen med en

redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, slag av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning per exponeringsslag.

- m) Förklaring av väsentliga skillnader beträffande någon av de kvantitativa uppgifterna i punkterna i–l i förhållande till närmast föregående rapporteringsperiod.
- n) Redovisat separat för handelslager respektive övrig verksamhet, följande upplysningar uppdelade på olika exponeringsslag:
  - i) Totalbelopp för de utestående exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet, uppdelat på traditionella och syntetiska värdepapperiseringar, och värdepapperiseringar vid vilka kreditinstitutet endast är medverkande institut.
  - ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringsexponeringar i balansräkningen som behållits eller förvärvats samt värdepapperiseringsexponeringar utanför balansräkningen.
  - iii) Aggregerat belopp för tillgångar för vilka värdepapperisering förbereds.
  - iv) För värdepapperiserade faciliteter som behandlas med förtida amortering: aggregerade utnyttjade exponeringar som tillförts säljaren respektive investerarna, aggregerade kapitalkrav som ålagts kreditinstitutet mot de andelar det behållit (säljarandelarna) av utnyttjade saldon och outnyttjade kreditlinjer och de aggregerade kapitalkrav som kreditinstitutet ålagts gentemot investerarnas andelar av utnyttjade saldon och outnyttjade kreditlinjer.
  - v) Belopp för värdepapperiseringsexponeringar som dras ifrån kapitalbasen eller tilldelas riskvikten 1 250 %.
  - vi) Sammanfattning av det innevarande årets värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet belopp för de värdepapperiserade exponeringarna och bokförd vinst eller förlust av försäljning.
- o) Följande upplysningar redovisade separat för handelslager respektive övrig verksamhet:
  - i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringsexponeringar som behållits eller förvärvats och därmed sammanhängande kapitalkrav med uppdelning på värdepapperiserings- och omvärdepapperiseringsexponeringar och ytterligare indelning på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall för varje utnyttjad metod för fastställande av kapitalkrav.
  - ii) Aggregerat belopp för omvärdepapperiseringar som behållits eller förvärvats indelade efter exponering före och efter risksäkring/försäkring och exponering för finansiella garantigivare, med uppdelning efter garantigivarnas kreditvärdighetskategorier eller namn.

- p) För exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet utanför handelslagret: belopp för värdepapperiserade nedskrivna/förfallna tillgångar och kreditinstitutets bokförda förluster under löpande period, båda uppdelade på exponeringslag.
  - q) För handelslagret: totala utestående exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet och omfattas av ett kapitalkrav för marknadsrisk med uppdelning på traditionella respektive syntetiska värdepapperiseringar och på exponeringslag.”
- c) Följande punkt ska läggas till som punkt 15:

”15. Följande upplysningar ska offentliggöras beträffande kreditinstitutets ersättningspolitik och –praxis för medarbetarkategorier vilkas verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutets riskprofil:

- a) Uppgifter om beslutsgången för ersättningspolicyn, i tillämpliga fall även uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, liksom namn på den externa konsult som anlits för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.
- b) Uppgifter om sambandet mellan lön och resultat.
- c) Uppgifter om kriterierna för resultatmätning och riskjustering.
- d) Uppgifter om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.
- e) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande bonussystem och andra, icke-kontanta förmåner.”

## BILAGA II

Bilagorna I, II, V och VII till direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 14 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”14. Institutet skall föra in sina nettopositioner i handelslagret beträffande instrument som inte är värdepapperiseringspositioner, beräknade i enlighet med punkt 1, i respektive kategori i tabell 1 på grundval av emittenten/gäldenären, extern eller intern kreditvärdering samt återstående löptid och därefter multiplicera beloppen med de viktetal som anges i den tabellen. Det skall addera de vägda positioner som uppstår med tillämpning av denna punkt och punkt 16a (oavsett om de är långa eller korta) för att beräkna kapitalkravet mot specifika risker.”

ii) Fjärde stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska införas som punkt 16a:

”16a. Institutet ska beräkna kapitalkravet för sina nettopositioner i handelslagret beträffande instrument som är värdepapperiseringar på följande sätt:

a) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av schablonmetoden: 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen med schablonmetoden i enlighet med del 4 av bilaga IX till direktiv 2006/48/EG.

b) För värdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle omfattas av internmetoden: 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen med internmetoden i enlighet med del 4 av bilaga IX till direktiv 2006/48/EG. Den formelbaserade metoden får endast användas med tillsynsmyndighetens godkännande av andra institut än institut som är originatorer och som kan ansöka om det för samma värdepapperiseringsposition i sin verksamhet utanför handelslagret. I tillämpliga fall ska skattningar av PD och LGD som indata till den formelbaserade metoden fastställas i enlighet med artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG eller, alternativt och med förbehåll för tillsynsmyndighetens medgivande, utifrån en metod enligt punkt 5a i bilaga V.

c) Trots punkterna a och b, för omvärdepapperiseringspositioner som inom ramen för samma instituts övriga verksamhet skulle ges riskvikten 1 250 % enligt artikel 122b.1 i direktiv 2006/48/EG: 8 % av det riskvägda exponeringsbeloppet enligt den artikeln.”

c) Punkt 34 ska ersättas med följande:

”34. Institutet ska beräkna summan av alla sina långa nettopositioner och av alla sina korta nettopositioner enligt punkt 1. Det ska multiplicera sin totala bruttoposition med 8 % för att beräkna sitt kapitalkrav för specifika risker.”

d) Punkt 35 ska utgå.

(2) I punkt 7 i bilaga II ska andra stycket ersättas med följande:

”När det gäller en creditswapp (CDS) kan emellertid ett institut, vars exponering på grund av denna swapp är en lång position i den underliggande posten, använda en sats på 0 % för den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk, såvida denna creditswapp inte omfattas av en likvidationsklausul vid insolvens i den enhet vars exponering till följd av swappen utgör en kort position i den underliggande posten, även om den underliggande posten inte drabbats av fallissemang. I sådana fall ska uppgiften för institutets potentiella framtida exponering begränsas till beloppet av de premier som enheten ännu inte betalat till institutet.”

(3) Bilaga V ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska, om inte annat följer av villkoren i denna bilaga, medge att institut vid beräkning av sina kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och/eller råvarurisk använder sina interna riskhanteringsmodeller i stället för, eller tillsammans med, de metoder som beskrivs i bilagorna I, III och IV. I varje enskilt fall krävs ett uttryckligt godkännande från den behöriga myndigheten för användning av modeller för övervakning av kapitalsituationen.”

b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska granska institutets förmåga att genomföra utfallstester med avseende på både faktiska och hypotetiska förändringar av portföljens värde. Utfallstest med avseende på hypotetiska förändringar baseras på en jämförelse mellan portföljens sista notering för dagen och, under antagande om oförändrade positioner, dess sistanotering påföljande dag. De behöriga myndigheterna ska kräva att institutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra sitt program för utfallstest i de fall det anses bristfälligt. De behöriga myndigheterna ska minst kräva att instituten genomför utfallstest på hypotetiska resultat (med användning av de portföljvärden som skulle bli resultatet om sistapositionerna för varje dag skulle förbli oförändrade).”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. För att beräkna kapitalkraven för den specifika risk som finns i innehav av räntebärande instrument och aktier i handelslagret ska de behöriga myndigheterna medge att ett instituts interna modell används, om modellen uppfyller villkoren nedan i denna bilaga och dessutom uppfyller följande krav:

- a) Den förklarar den historiska prisvariationen i portföljen.
- b) Den fångar upp koncentrationen i fråga om omfattning och förändring av portföljens sammansättning.
- c) Den är robust mot ogynnsamma marknadsbetingelser.
- d) Den utvärderas genom utfallstest i syfte att uppskatta om den specifika risken fångas upp på ett riktigt sätt. Om de behöriga myndigheterna medger att detta utfallstest utförs på grundval av relevanta underportföljer måste dessa väljas på ett konsekvent sätt.

- e) Den beaktar namnrelaterade basrisk, vilket innebär att instituten ska visa att den interna modellen är känslig för väsentliga idiosynkratiska skillnader mellan liknande men ej identiska positioner.
- f) Den beaktar risken för oförutsedda händelser.

Institutets interna modell ska ge en försiktig bedömning av den risk som uppkommer till följd av mindre likvida positioner och positioner med begränsad pristransparens vid realistiska marknadsscenarioer. Modellen ska dessutom uppfylla minimidatakrav. Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och får endast användas om tillgängliga data är otillräckliga eller inte ger uttryck för en positions eller portföljs verkliga volatilitet.

Instituten får välja att från sin beräkning enligt en intern modell av kapitalkrav för specifika risker undanta positionsrisk för vilka det uppfyller ett kapitalkrav för positionsrisk enligt punkt 16a i bilaga I.

Instituten ska, allteftersom tekniker och bästa praxis utvecklas, tillägna sig de framsteg som görs.”

- d) Följande punkter ska införas som punkt 5a–k:

”5a. Institut som omfattas av punkt 5 avseende omsatta skuldinstrument ska ha inrättat rutiner för att vid beräkningen av sina kapitalkrav beakta fallissemangs- och migrationsriskerna (dvs. riskerna för ändring av kreditbetyg) för de av sina positioner i handelslagret som medför risker utöver de risker som fångas upp av Value-at-Risk-värdet enligt punkt 5.-{ }- Institutet ska visa att dess metod når upp till en sundhetsnivå som motsvarar den som gäller för den ansats som fastställs i artiklarna 84–89 i direktiv 2006/48/EG, under antagandet att en konstant risknivå föreligger och som, där så är nödvändigt, är anpassad för att återspegla inverkan av likviditet, koncentration, risksäkring och effekter av optionsavtal.

#### **Tillämpningsområde**

5b. Metoden för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisk ska omfatta alla positioner som omfattas av kapitalkrav för specifika ränterisk men däremot inte positioner som är föremål för särskild behandling enligt punkt 16a i bilaga I. Under förutsättning att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får institutet välja att genomgående ta med alla positioner i börsnoterade aktier och derivatpositioner med börsnoterade aktier som underliggande instrument som enligt bankens interna mätning och hantering av risker skulle ha ingått i underlaget. Metoden måste fånga upp effekter av samband mellan fallissemangs- och migrationshändelser. Den ska däremot inte fånga upp effekterna av diversifiering mellan å ena sidan fallissemangs- och migrationsrisk och å andra sidan andra marknadsriskfaktorer.

#### **Parametrar**

5c. Metoden för att fånga upp överskjutande risk ska mäta förluster till följd av fallissemang och ändrad intern eller extern rating inom ett konfidensintervall på 99,9 % under en kapitalhorisont på ett år.

Sambandsantagandena ska stödjas av en analys av objektiva data inom ett begreppsmässigt sunt ramverk. Metoden för att fånga upp överskjutande risker ska på ett tillfredsställande sätt beakta koncentrationer av emittenter. Även koncentrationer som i stressituationer kan uppkomma inom och tvärs över produktkategorier ska beaktas.

Metoden ska bygga på ett antagande om konstant risknivå under en kapitalhorisont på ett år, vilket innebär att givna enskilda positioner eller positionsmängder i handelslagret som har utsatts för fallissemang eller migration under sin likviditetshorisont återställs vid utgången av sina likviditetshorisonter så att de når sin ursprungliga risknivå. Institutet får som alternativ välja att genomgående använda ettåriga antaganden om konstanta positioner.

5d. Likviditetshorisonterna ska fastställas utifrån den tid som krävs för att sälja positionen eller för att säkra alla väsentliga relevanta prISRISKER under stressade marknadsförhållanden med särskilt beaktande av varje positions storlek. Likviditetshorisonterna ska ta hänsyn till faktiskt föreliggande praxis och erfarenheter under perioder av såväl systematisk som idiosynkratisk stress. Likviditetshorisonterna ska mätas utifrån försiktiga antaganden och vara tillräckligt lång för att försäljnings- eller säkringshandlingen i sig inte väsentligt ska påverka det pris som skulle gälla vid ett genomförande av försäljningen eller risksäkring.

Vid fastställandet av lämplig likviditetshorisont för en position eller en grupp positioner ska en minimigräns på tre månader gälla.

Institutets interna riktlinjer för prisjusteringar och hantering av inaktuella positioner ska beaktas i detta sammanhang. När ett institut fastställer likviditetshorisonter för positionsmängder och inte enskilda positioner ska kriterierna för definition av positionsmängder fastställas på ett sätt som tar adekvat hänsyn till skillnader i likviditet. Likviditetshorisonterna ska vara längre för koncentrerade positioner med hänsyn till den längre tid som krävs för att likvidera sådana positioner. Likviditetshorisonterna för en warehousing-facilitet för värdepapperiseringar ska avspegla den tid som krävs för att bygga upp, sälja och värdepapperisera tillgångarna eller för att säkra väsentliga riskfaktorer under stressade marknadsförhållanden.

5e. Risksäkringar kan införlivas med ett instituts system för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker. Positioner kan nettas när köp- och säljpositioner avser samma finansiella instrument. Säkrings- eller diversifieringseffekter i samband med köp- och säljpositioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär liksom även köp- och säljpositioner med olika emittenter får endast bokföras med explicita modeller av köp- och säljpositioner redovisade brutto för de olika instrumenten. Institutet ska beakta effekterna av väsentliga risker som kan förverkligas under mellantiden mellan löptiden för risksäkring och likviditetshorisonterna samt potentialen för väsentliga basrisk inom säkringsstrategierna med uppdelning efter produktslag, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern rating, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader mellan instrumenten. Institutet ska endast beakta risksäkringar i den utsträckning som de kan

upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

För positioner i handelslagret som är risksäkrade genom dynamiska strategier får en omviktning av säkringen göras inom likviditetshorisonten för den säkrade positionen, förutsatt att institutet i) väljer att modellera omviktningen konsekvent för hela den relevanta mängden av positioner i handelslagret, ii) kan visa att omviktningen leder till bättre riskmätning och iii) kan visa att marknaderna för de instrument som fungerar som risksäkring är tillräckligt likvida för att en sådan omviktning kan ske även under stressutsatta perioder. Alla kvarstående risker i samband med dynamiska risksäkringsstrategier ska beaktas i kapitalkravet.

5f. Metoden för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker ska vara anpassad till de icke linjära effekterna av optioner, strukturerade kreditderivat och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke linjärt beteende vid prisändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattning av prISRISKER i samband med sådana produkter.

5g. Metoden för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker ska vara baserad på objektiva data.

### **Validering**

5h. Inom ramen för den oberoende översyn av sina riskmätningssystem och valideringen av sina interna modeller som krävs genom denna bilaga ska instituten när det gäller metoden för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker särskilt genomföra följande:

- i) Validera att deras modelleringsmetoder för samband och prisändringar är lämpliga för deras portföljer, även i fråga om val och viktning av systematiska riskfaktorer.
- ii) Genomföra ett urval stresstester, däribland känslighetsanalys och analys av scenarier, för att bedöma metodens kvalitativa och kvantitativa lämplighet, särskilt i fråga om behandlingen av koncentrationer. Dessa tester ska inte begränsas till historiskt dokumenterade händelsekedjor.
- iii) Genomföra lämplig kvantitativ validering, även med utnyttjande av relevanta interna referensvärden för modellerna.

Metoden för att fånga upp överskjutande risker ska vara förenlig med institutets interna riskhanteringsmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.

### **Dokumentation**

5i. Institutet ska dokumentera sina metoder för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra antaganden vid skapandet av modellerna.

### **Interna metoder baserade på andra parametrar**



- 5j. Om ett institut använder en metod för att fånga upp överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker som inte uppfyller alla kraven i denna punkt men som är förenlig med institutets interna metoder för att identifiera, mäta och hantera risker, ska det kunna styrka att dess metod leder till ett kapitalkrav som är minst lika högt som om det hade varit baserat på en metod som fullt ut uppfyller kraven i denna punkt. De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år kontrollera att kravet i föregående mening uppfylls. CEBS ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utarbeta riktlinjer för att säkerställa jämlika konkurrensvillkor.

#### **Beräkningarnas frekvens**

- 5k. Institutet ska utföra beräkningar enligt metoden för att fånga upp överskjutande risker minst en gång per vecka.
- e) Punkt 7 ska ersättas med följande:  
”7. Vid tillämpning av punkt 10b.a–b ska resultatet av institutets egen beräkning ökas genom att multipliceras med en faktor ( $m_+$ ) på minst 3.”
- f) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:  
”Vid tillämpning av punkt 10b.a–b ska multiplikationsfaktorn ( $m_+$ ) ökas med en plusfaktor mellan 0 och 1 i överensstämmelse med tabell 1 beroende på det antal överskridanden som konstaterats genom institutets utfallstester under de närmast föregående 250 bankdagarna av Value-at-Riskvärdet enligt punkt 10. De behöriga myndigheterna ska kräva att instituten på ett konsekvent sätt beräknar överskridanden på grundval av utfallstester av hypotetiska förändringar i portföljens värde. Ett överskridande är en endagsförändring i portföljens värde som överskrider motsvarande endagsvärde för Value-at-Riskvärdet som genererats av institutets modell. För att bestämma plusfaktorn ska antalet överskridanden bedömas åtminstone kvartalsvis.”
- g) Punkt 9 ska utgå.
- h) Punkt 10 ska ändras på följande sätt:  
i) Led c ska ersättas med följande:  
”c) En innehavsperiod motsvarande tio dagar.”  
ii) Led e ska ersättas med följande:  
”e) Månatliga uppdateringar av dataunderlaget.”
- i) Följande punkter ska införas som punkt 10a och punkt 10b:  
”10a. Varje institut ska dessutom beräkna ett stressvärde för Value-at-Risk, baserat på ett tiodagars Value-at-Risk-värde inom ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall för den löpande portföljen, där indata för Value-at-Risk-modellen kalibrerats till historiska data från perioder av betydande finansiell stress som är relevant för företagets portfölj. Valet av dessa historiska data ska ses över årligen och godkännas av de behöriga myndigheterna. CEBS ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utarbeta riktlinjer för att säkerställa konvergens mellan metoderna. Institutet ska beräkna stressjusterade Value-at-Risk-värden minst en gång per vecka.

10b. Alla institut ska dagligen uppfylla ett kapitalkrav som uppgår till summan av

a) Det som är högst av 1) dess Value-at-Risk-värde för föregående dag, mätt enligt punkt 10 (VaRt-1) och 2) ett genomsnitt av de dagliga Value-at-Risk-värdena enligt punkt 10 för samtliga föregående sextio affärsdagar ( $VaR_{avg}$ ), multiplicerat med multiplikationsfaktorn ( $m+$ ),

plus

b) det som är högst av 1) dess senaste tillgängliga stressjusterade Value-at-Risk-värde punkt 10a ( $sVaRt-1$ ) och 2) ett genomsnitt av de stressjusterade Value-at-Risk-värdena, beräknade på det sätt och med den frekvens som anges i punkt 10a under de föregående sextio affärsdagar ( $sVaR_{avg}$ ), multiplicerat med multiplikationsfaktorn ( $m+$ ),

plus

c) summan av dess viktade positioner (oavsett om de är långa eller korta) efter tillämpning av punkt 16a i bilaga I,

plus

d) det som är högst av 1) institutets senaste mått och 2) dess genomsnittliga mått under 12 veckor för överskjutande fallissemangs- och migrationsrisker enligt punkt 5a.”

j) I punkt 12 ska första stycket ersättas med följande:

”Riskmättningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, beroende på institutets aktivitetsnivå på respektive marknader. Om en riskfaktor har införlivats med institutets prissättningsmodell men inte med dess riskmättningsmodell ska institutet kunna ge den behöriga myndigheten tillfredsställande motiv till detta uteslutande. Dessutom ska riskmättningsmodellen fånga upp ickelinjära egenskaper hos optioner samt korrelationsrisker och basrisker. Om proxyvariabler används för riskfaktorer ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den position som faktiskt innehas. Dessutom ska följande gälla för enskilda riskslag:”

(4) Del B i bilaga VII ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 a ska ersättas med följande:

”a) Skriftliga riktlinjer och metoder för värderingsprocessen. Häri ingår klart definierat ansvar för de olika områden som ingår i att bestämma en värdering, marknadsinformationskällor och översyn av deras lämplighet, riktlinjer för användning av frekvens för icke-observerbara indata som ger uttryck för institutets antaganden om vilka faktorer marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättning av positionen, den oberoende värderingens frekvens, tidpunkt för slutkurser, förfaranden för värderingsjusteringar, verifierationsförfaranden vid månadsslut och vid särskilda tillfällen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Institutet ska alltid när så är möjligt marknadsvärdera sina positioner. Med marknadsvärdering förstås att det minst en gång om dagen görs en värdering av

positionerna mot lättillgängliga avräkningskurser från oberoende källor. Exempel på sådana är börskurser, skärmpriiser eller noteringar från flera oberoende ansedda mäklare.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. När en marknadsvärdering inte är möjlig måste instituten göra en försiktig modellvärdering av sina positioner/portföljer innan de beräknar kapitalkrav för handelslagret. Modellvärdering definieras som varje typ av värdering som måste jämföras med, extrapoleras från eller på något annat sätt beräknas utifrån indata från marknaden.”

d) Punkt 6 a ska ersättas med följande:

”a) Den högsta ledningen ska vara medveten om för vilka delar av handelslagret eller av andra positioner som redovisas till verkligt värde en modellvärdering görs och inse den påtagliga osäkerhet som detta leder till för verksamhetens risk/resultatrapportering.”

e) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”Prisjusteringar

8. Institutet skall fastställa och upprätthålla metoder för att bedöma behovet av prisjusteringar.

Allmänna standarder

9. De behöriga myndigheterna ska kräva att formell hänsyn tas till följande prisjusteringar: ej intjänade räntemarginaler, stängningskostnader för öppna positioner, operativa risker, kostnader för förtida avbrott, finansieringskostnader, framtida administrativa kostnader och – där detta är relevant – modellrisk.”

f) Punkterna 11–15 ska ersättas med följande:

”11. Institutet ska fastställa och upprätthålla metoder för att beräkna justeringar av den löpande värderingen av mindre likvida positioner. Dessa justeringar ska, då så är nödvändigt, göras utöver eventuella justeringar av positionens värde för finansiell rapportering och vara utformade med hänsyn till positionens bristande likviditet. Inom ramen för dessa metoder ska instituten beakta flera olika faktorer för att avgöra om en prisjustering är nödvändig för mindre likvida positioner. Dessa faktorer avser bland annat hur lång tid det skulle ta att säkra positionen/riskerna inom positionen, köp- och säljmarginalernas volatilitet och genomsnitt, tillgången till marknadsnoteringar (marknadsgaranternas antal och identitet) och handelsvolymernas volatilitet och genomsnitt, inbegripet handelsvolymerna då marknaderna är utsatta för stress, marknadskoncentrationer, hur lång tid positionen har innehaft, den utsträckning i vilken modellvärdering används vid värdering och effekterna av andra modellrisker.

12. Om instituten använder värderingar av tredje part eller modellvärderingar ska de överväga om en prisjustering skall göras eller ej. Institutet ska dessutom överväga behovet av att göra justeringar för mindre likvida positioner och regelbundet undersöka om de fortsatt är ändamålsenliga.

13. När prisjusteringar ger upphov till väsentliga förluster under löpande räkenskapsår ska dessa dras av från institutets primärkapital enligt artikel 57 k i direktiv2006/48/EG.

14. Andra vinster/förluster på grund av prisjusteringar ska ingå i beräkningen av den ”nettovinst i institutets handelslager” som nämns i artikel 13.2 b och läggas till eller dras av från den utvidgade del av kapitalbasen som kan täcka marknadsriskskrav enligt dessa bestämmelser.

15. Prisjusteringar som överstiger dem som gjorts i enlighet med det redovisningsregelverk som gäller för institutet ska behandlas i enlighet med punkt 13, om de ger upphov till väsentliga förluster, i annat fall enligt punkt 14.”